

РЕШЕНИЕ

№ 10028

гр. София, 26.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 13.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **4184** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Г. К. К. от [населено място], ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 3, ап. 8, чрез адв. Ц., срещу Заповед № 8121К-4382 / 02.04.2024 г. на министъра на вътрешните работи за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ и прекратяване на служебното правоотношение.

В жалбата се излагат твърдения относно незаконосъобразността на оспорения акт. Според жалбоподателя заповедта е издадена в нарушение на материалния закон, при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и при несъответствие с целта на закона. Моли съда да постанови решение, с което да се отмени оспорената заповед. Претендира разноските по делото.

Ответникът – министъра на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения излага в писмена защита.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Не е спорно, че Г. К. К. е бил назначен на длъжност „главен експерт“ в сектор „Международно сътрудничество и проекти“ при Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ – МВР, по служебно правоотношение на държавен служител по чл. 142, ал. 1, т. 2 от ЗМВР.

С докладна записка рег. № 1266р-4759/ 09.02.2024 г. от директора на ГДБОП до министъра на вътрешните работи е предложено да се разпорежи на дисциплинарния съвет, назначен със Заповед № 8121з-350/ 25.03.2022 г. на министъра на вътрешните работи, да образува дисциплинарно дело срещу държавния служител на МВР Г. К. К., главен експерт в сектор МСП при ГДБОП – МВР.

В докладната е изложено, че на 05.02.2024 г., в сградата на ГДБОП – МВР, в [населено място], [улица], са проведени процесуално – следствени действия, при което Г. К. е задържан от служители на дирекция „Вътрешна сигурност“ – МВР при разследване под ръководството на СГП. Според изнесеното в публичното пространство, служителят е предоставял информация от българските служби и постъпващи данни от чужди служби на руски разузнавателни служби, като „шпионирал в полза на Русия“.

Г. К. е привлечен в качеството на обвиняем за престъпление от общ характер по чл. 105, ал. 1 от НК. По случая е образувано ДП № 507/ 2023 г. по описа на Следствен отдел при СГП, пр. пр. 19461/ 2023 г., с класифициран № 33-461/ 2023 г. по описа на СГП, водено за извършени тежки умишлени престъпления по Глава Първа от Особената част на НК.

Посочено е, че данните за извършеното от служителя деяние са станали достояние на други органи на МВР, съда, прокуратурата, следствените служби и широката общественост, чрез публикации и репортажи на множество медии, където действията му са отразени, разглеждани и коментирани. С оглед на това, със Заповед № 1266з-364/ 06.02.2024 г. на директора на ГДБОП – МВР е разпоредена проверка.

Със Заповед № 8121К-1611/ 14.02.2024 г. на министъра на вътрешните работи, изменена със Заповед № 8121з-363/ 15.03.2024 г., е разпоредено на дисциплинарния съвет, назначен със Заповед № 8121з-350/ 25.03.2022 г., изменена със Заповед № 8121з-217/ 14.02.2024 г. на министъра на вътрешните работи, да образува дисциплинарно дело срещу държавния служител на МВР Г. К. К..

Със Заповед № 8121К-1612/ 14.02.2024 г. на министъра на вътрешните работи Г. К. е временно отстранен от работа на основание чл. 100, ал.1, т. 2 от ЗДСл.

Образувано е дисциплинарно дело № 24, по повод на което и в изпълнение на Заповед № 8121К-1611/ 14.02.2024 г., дисциплинарният съвет в МВР е провел заседания, съответно са съставени протоколи рег. № 8121р-4142/1/ 23.02.2024 г.; рег. № 8121р-4941/1/ 06.03.2024 г.; рег. № 8121р-5217/1/ 11.03.2024 г.; рег. № 8121р-5424/1/ 13.03.2024 г.; рег. № 8121р-5994/1/ 21.03.2024 г.

Към материалите от дисциплинарното дело са приобщени и събраните по реда на НПК в хода на образуването по случая ДП № 507/ 2023 г. по описа на Следствен отдел при СГП, пр. пр. 19461/ 2023 г., с класифициран № 33-461/ 2023 г. по описа на СГП, предоставени на МВР от наблюдаващия прокурор по ДП.

Приобщена е и справка рег. № RB421137-001-12/6-120/ 14.03.2024 г., Екз. № 2, пр. пр. № 33-461/2023 г. (явен № 19461/ 2023 г.), с гриф за сигурност „Секретно“, вх. № 2152/ 14.03.2024 г. на регистратура „Централни структури“ – МВР, Екз. 2(вх. № 228/ 14.03.2024 г. на дирекция „Човешки ресурси“ – МВР).

В Решение рег. № 8121р-6095/ 22.03.2024 г. на дисциплинарния съвет в МВР са обобщени извършените в хода на дисциплинарното производство действия. Изразено е становище, че на основание чл. 90, ал. 1, т. 5 от ЗДСл министърът на вътрешните работи може да наложи дисциплинарно наказание „уволнение“ на Г. К. К., главен експерт в сектор МСП при ГДБОП – МВР, за извършено от него дисциплинарно нарушение по чл. 89, ал. 2, т. 1 и т. 5 вр. ал. 1 от ЗДСл –

„неизпълнение на служебните задължения“ и „неспазване на правилата на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация“ и да прекрати едностранно без предизвестие служебното правоотношение на Г. К. с МВР, на основание чл. 107, ал. 1, т. 3 от ЗДСл.

С докладна записка рег. № 8121р-6096/ 22.03.2024 г. до министъра на вътрешните работи е предложено да се приеме решението на дисциплинарния съвет в МВР.

По данни от наблюдаващия прокурор по образуваното ДП № 507/ 2023 г. по описа на СлО при СГП, пр. пр. 19461/ 2023 г., с класифициран № 33-461/ 2023 г. по описа на СГП е установено, че на Г. К. е наложена мярка за неотклонение „домашен арест“ , като същата е определена от СГС, НО, в производство при закрити врата. Мярката не е обжалвана и е в сила към момента на приемане на решението на дисциплинарния съвет в МВР.

С протоколи рег. № 8121р-6449/ 27.03.2024 г. и рег. № 8121р-6479/ 28.03.2024 г. е удостоверено връчването на Г. К. на покана от министъра на вътрешните работи и запознаването му с материалите по дисциплинарната преписка.

На 28.03.2024 г. е проведено изслушване на държавния служител в МВР, за което е съставен протокол рег. № 8121р-6504/ 28.03.2024 г. Даден е и срок за писмени обяснения.

От страна на Г. К. са дадени писмени обяснения с № 812100-6265/ 01.04.2024 г. до министъра на вътрешните работи, върху които е поставена резолюция „Запознат!“.

С оспорената в настоящото производство Заповед № 8121К-4382 / 02.04.2024 г. на министъра на вътрешните работи е прието, че К. е извършил нарушения на чл. 89, ал. 2, т. 1 и т. 5 от ЗДСл, като на основание чл. 90, ал. 1, т. 5 от ЗДСл е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и на основание чл.107, ал. 1, т. 3 от ЗДСл е прекратено служебното му правоотношение.

Посочени са като нарушени разпоредбите на чл. 22, ал. 2 от ЗМВР, подт. 5.1., 5.2., 5.4., 5.5., 5.6., 5.11 и 5.15 от длъжностната характеристика за длъжността главен експерт в сектор „Международно сътрудничество и проекти“ при ГДБОП – МВР, чл. 33, ал. 1 от ЗЗКИ, във вр. § 1, т. 6 от ДП на ЗЗКИ, чл. 101, ал. 1 и чл. 102, т. 1, т. 2 и т. 4 от ППЗЗКИ. Прието е, че не са спазени и правилата за етично поведение на служителите в държавната администрация уредени с чл. 2, т. 1, т. 2, пр. първо, т. 9, чл. 7, ал. 2, чл. 9, ал. 1 и ал. 2, чл. 11, ал. 1 и 2, чл. 17, ал. 1 и ал. 2, чл. 18, чл. 19 и чл. 21, във вр. с чл. 23 от КПСДА.

Препис от Заповед № 8121К-4382 / 02.04.2024 г. е връчена срещу подпис на Г. К. на 03.04.2024 г.

С жалба рег. № 812100-6932 / 11. 04. 2024 г. е оспорена горепосочена заповед пред съда.

С молба от 30.05.2024 г. от страна на ответника са представени класифицирани документи, оформени в отделен том, който се съхранява в секретното деловодство на АССГ.

С молба от ответника от 07.06.2024 г. са приложени писмени доказателства под опис, съобразно дадените от съда указания.

В проведеното о. с. з. от процесуалния представител на ответника бяха представени Заповед № 8121з-156 от 03.02.2023 и Заповед № 8121з-911 от 06.06.2023 г. на министъра на вътрешните работи.

При така установеното от фактическа страна съдът намира от правна страна следното: Жалбата е процесуално допустима като подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1

от АПК, от легитимирано лице - адресат на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание. Разгледана по същество е основателна.

По силата на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Както беше посочено, Г. К. е бил назначен на длъжност „главен експерт“ в сектор „Международно сътрудничество и проекти“ при ГДБОП – МВР, по служебно правоотношение на държавен служител по чл. 142, ал. 1, т. 2 от ЗМВР

Съгласно чл. чл. 142, ал. 4 от ЗМВР, статутът на държавните служители по ал. 1, т. 2 се урежда със Закона за държавния служител и с чл. 56, чл. 151, ал. 1 и 7, чл. 156, ал. 4, чл. 181, ал. 3, чл. 182, чл. 185, ал. 1, чл. 186а, чл. 190, ал. 2, чл. 191 и 233 от този закон.

На основание чл. 107, ал. 1, т. 3 от ЗДСл, органът по назначаване може да прекрати служебното правоотношение без предизвестие, когато държавният служител бъде дисциплинарно уволнен;

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган – министъра на вътрешните работи, който на основание правомощието му по чл. 33, т. 7 от ЗМВР – да управлява човешките ресурси, е и орган по назначаването на държавните служители в МВР.

Заповед № 8121К-4382 от 02.04.2024 г. е издадена в предписаната от чл. 108, ал. 1 ЗДСл форма. Посочена като правно основание за прекратяването на служебното правоотношение е разпоредбата на чл. 107, ал. 1, т. 3 ЗДСл – едностранно от органа по назначаване без предизвестие, когато държавният служител бъде дисциплинарно уволнен.

В съответствие с императивната правна норма на чл. 94, ал. 1 ЗДСл дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Краткият двумесечен срок се включва в едногодишния, като дисциплинарно наказващият орган не може да се ползва от по-дългия срок, при наличие на предпоставки за приложение на по-краткия такъв (в случаите, когато нарушението и нарушителят са установени). По естеството си и двата срока са преклузивни по своя характер – погасяващи правото на дисциплинарно наказващия орган да реализира дисциплинарна отговорност спрямо служителя-нарушител, независимо от доказаността на нарушението от субективна и обективна страна.

Спазването на сроковете по чл. 94, ал. 1 ЗДСл е процесуална предпоставка за законосъобразността на приключващия производството акт (заповед за налагане на дисциплинарно наказание), за наличието на която, по аргумент от нормата на чл. 168, ал. 1 АПК, съдът следи служебно. От събраните по делото писмени доказателства се установява спазване както на двумесечния срок по чл. 94, ал. 1 ЗДСл, така и на едногодишния срок от извършване на нарушението.

Съгласно императивното изискване на чл. 93, ал. 1 ЗДСл дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител и да му даде срок за писмени обяснение, да събере и оцени посочените от него доказателства.

В съответствие с цитираната разпоредба е проведено изслушване на държавния служител, за което е съставен протокол рег. № 8121р-6504/ 28.03.2024 г. и е даден

срок за писмени обяснения до 17:30 часа на 01.04.2024 г. Такива са депозираны от К., като дисциплинарно наказващият орган се е запознал с тях.

Съгласно чл. 96, ал. 1 и ал. 2 ЗДСл преди да наложи дисциплинарно наказание по чл. 90, ал. 1, т. 4 и 5, дисциплинарнонаказващият орган взема становището на дисциплинарния съвет, който образува дисциплинарно дело по негово нареждане. Дисциплинарният съвет изяснява фактите и обстоятелствата по извършеното нарушение, както и изслушва при необходимост обясненията на държавния служител и обсъжда представените от него доказателства. Налагането на наказания по чл. 90, ал. 1, т. 4 и т. 5 ЗДСл изисква изпълнение на процедурата по чл. 96 ЗДСл - образуване на дисциплинарно дело и вземане на становище от дисциплинарен съвет, който трябва да заседава в състава по чл. 95 ЗДСл.

В случая, в нарушение на императивното изискване на чл. 96, ал. 2 от ЗДСл, от дисциплинарния съвет не са изяснени фактите и обстоятелствата по извършеното нарушение. Това нарушение е пренесено в заповедта, което представлява нарушение на формата на акта в частта по чл. 97, ал. 1, т. 4 от ЗДСл - описание на извършеното нарушение, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и доказателствата, които го потвърждават.

Нито в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание, нито в решението на дисциплинарния съвет е описано поведение на служителя, което е довело до нарушаване на нормите на чл. 22, ал. 2 от ЗМВР, подт. 5.1., 5.2., 5.4., 5.5., 5.6., 5.11 и 5.15 от длъжностната характеристика за длъжността главен експерт в сектор „Международно сътрудничество и проекти“ при ГДБОП – МВР, чл. 33, ал. 1 от ЗЗКИ, във вр. § 1, т. 6 от ДП на ЗЗКИ, чл. 101, ал. 1 и чл. 102, т. 1, т. 2 и т. 4 от ППЗЗКИ, както и правилата за етично поведение на служителите в държавната администрация уредени с чл. 2, т. 1, т. 2, пр. първо, т. 9, чл. 7, ал. 2, чл. 9, ал. 1 и ал. 2, чл. 11, ал. 1 и 2, чл. 17, ал. 1 и ал. 2, чл. 18, чл. 19 и чл. 21, във вр. с чл. 23 от КПСДА. Направен е извод за осъществен състав на нарушение по чл. 89, ал. 2, т. 1 и т. 5 от ЗДСл., без да се изложат конкретно установени в хода на дисциплинарно разследване факти.

Не е провеждано самостоятелно дисциплинарно производство, в рамките на което да са доказани действия или бездействия на служителя, които могат да се определят като дисциплинарни нарушения. В заповедта липсва посочване на конкретни фактически обстоятелства относно извършени нарушения, и същата почива изцяло на предположения, базирани на информацията, съдържаща се по образувано досъдебно производство за престъпление от общ характер, което е отделно от дисциплинарното. Изложеното налага извода за допуснати съществени пороци във формата на административния акт, които на самостоятелно основание налагат неговата отмяна. В дисциплинарното производство не е извършена проверка относно релевантните обстоятелства, които имат значение за налагане на наказанието.

От изложеното безспорно следва извода за липса на установено нарушение, което да мотивира издаването на процесната заповед. Няма пречка установените обстоятелства да се съдържат в друг документ, подготвящ издаването на административния акт, какъвто е решението на дисциплинарния съвет. В конкретния случай обаче и в него не се съдържат факти и обстоятелства, различни от тези изложени в заповедта. В решението на дисциплинарния съвет са обсъдени единствено обстоятелствата за извършено престъпление, както и привличането на жалбоподателя като обвиняем за предполагаемо извършено престъпление от общ характер.

Описаните нарушения на формата на заповедта и административно производствените

правила са самостоятелно основание за отмяна на акта. Същите обуславят и нарушение на материалния закон, тъй като служителят е наказан без да са налице основания за това. Събраните по делото доказателства налагат извода, че всъщност дисциплинарното производство е образувано по повод проведените процесуално – следствени действия, при които Г. К. е задържан и привлечането му в качеството на обвиняем по образуваното ДП № 507/ 2023 г. по описа на СлО при СГП, пр. пр. 19461/ 2023 г., с класифициран № 33-461/ 2023 г. по описа на СГП. Жалбоподателят, както бе посочено, е привлечен като обвиняем по цитираното досъдебно производство и по отношение на него е взета марка за неотклонение „домашен арест“. Независимо от повдигнатото обвинение и взетите мерки, същите не обосновават извод за извършено нарушение на чл. 89, ал. 2, т.1 и т. 5 от ЗДСл. Изводът за извършено дисциплинарно нарушение е основан на предположение, че жалбоподателят е извършител на престъпление, за което е обвинен и това обуславя негативната оценка на органа в морален и етичен план, както и това, че има голям отзвук в обществото. Упражнената спрямо служителя държавна принуда не обосновава поведение, несъвместимо с морално-етични правила, уронващи престижа на службата, нито представлява такъв факт общественото мнение и направените публикации във връзка със задържането на жалбоподателя. Действително, съобразно нормата на чл. 89, ал. 4 от ЗДСл държавният служител носи дисциплинарна отговорност, независимо че деянието му може да е основание за търсене от него и на друг вид отговорност. Но в конкретния случай, въпреки презумпцията за невинност, в това административно дисциплинарно производство е прието за безспорно установено, че жалбоподателят е извършил престъпление, за което е привлечен като обвиняем, поради което и му е наложено най-тежкото дисциплинарно наказание. По този начин са нарушени принципните положения, утвърдени в чл. 31, ал. 3 от КРБ и в чл. 16 от НПК.

Недопустимо е до приключване с влязъл в съдебен акт /присъда/ на наказателното производство, описаните от наказващия орган в заповедта обстоятелства да се квалифицират като неизпълнение на служебните задължения и неспазване на правилата на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация. Нищо друго освен влязлата в сила осъдителна присъда, при това не на първоинстанционния съд, а на последната редовна съдебна инстанция, с което решението става необжалваемо, може да разколебае принципното положение, че обвиняемият е невинен. Дисциплинарната отговорност се носи отделно от наказателната, но процесното дисциплинарно производство се основава единствено на информацията, която е била предоставена по прокурорската преписка.

Настоящият състав намира, че дисциплинарно наказващият орган не е доказал твърдените нарушения на чл. 22, ал. 2 от ЗМВР, подт. 5.1., 5.2., 5.4., 5.5., 5.6., 5.11 и 5.15 от длъжностната характеристика за длъжността главен експерт в сектор „Международно сътрудничество и проекти“ при ГДБОП – МВР, чл. 33, ал. 1 от ЗЗКИ, във вр. § 1, т. 6 от ДП на ЗЗКИ, чл. 101, ал. 1 и чл. 102, т. 1, т. 2 и т. 4 от ППЗЗКИ, както и на правилата за етично поведение на служителите в държавната администрация уредени с чл. 2, т. 1, т. 2, пр. първо, т. 9, чл. 7, ал. 2, чл. 9, ал. 1 и ал. 2, чл. 11, ал. 1 и 2, чл. 17, ал. 1 и ал. 2, чл. 18, чл. 19 и чл. 21, във вр. с чл. 23 от КПСДА.

С оглед изложеното оспорената заповед следва да се отмени като незаконосъобразна. Съдът намира, че освен гореизложеното, оспорената заповед е издадена и при съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

С разпореждането за насрочване на делото са дадени изрични указания на ответника,

да представи доказателства, че жалбоподателят е запознат с обобщената справка.

С молба от 07. 06. 2024 г. процесуалния представител на ответника сочи, че с оглед статута на жалбоподателя като държавен служител, за него не се отнасят процедурите предвидени в ЗМВР.

Съдът намира, че безспорно жалбоподателят е назначен по реда на ЗДСл, но след като в рамките на дисциплинарното производство е изготвена справка, обобщаваща резултати от извършената проверка, е следвало същата да му бъде връчена, тъй като в противен случай се ограничава правото на защита на наказаното лице.

Освен това, съдът намира, че в оспорената заповед, в нарушение на чл. 97, ал. 1, т. 4 от ЗДСл липсва описание на датата и мястото на извършеното дисциплинарно нарушение.

Въпреки пространно изложеното в оспорената заповед на цели 19 страници на извършените действия по разследване, никъде не се сочи конкретните действия на жалбоподателя, кога и къде са извършени и което е довело до ангажиране на дисциплинарната му отговорност.

Цитирането на законовите норми, не означа че наказания служител действително е извършил соченото нарушение, тъй като няма ясно посочване, какво точно и кога е извършено, за да може същото да се приема за нарушение на закона.

Липсата на посочване на датата на извършване на конкретното нарушение е пречка съдът да извърши проверка дали са спазени сроковете по чл. 94, ал.1 от ЗДСл за налагане на дисциплинарно наказание, още повече, че както сочи и ответника предвид статута на жалбоподателя като държавен служител, за него не се прилагат правилата по ЗМВР и съответно удължените срокове по този закон.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД приема, че при издаването на обжалвания административен акт е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила и нарушение на материалния закон- отменителни основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК.

При този изход на спора ще следва ответникът, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, да заплати на жалбоподателя сторените по делото разноски, съобразно представения списък по чл. 80 ГПК (стр. 572), които са в размер на 1000 (хиляда) лв. договорено и заплатено адвокатско възнаграждение, видно от представения договор за правна защита и съдействие (стр. 540).

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Г. К. К. от [населено място], ЕГН [ЕГН], Заповед № 8121К-4382 / 02.04.2024 г. на министъра на вътрешните работи за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ и прекратяване на служебното правоотношение

ОСЪЖДА Министерство на вътрешните работи да заплати на Г. К. К. от [населено място], ЕГН [ЕГН], направените по делото разноски в размер на 1000 (хиляда) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: